

SI SVECI F KALNOVCU

Denes su Si Sveci.
Pemo si na grobje,
dok se naobedujemo.
Ne treba duplere
zaboraveti doma.

Svet je poštrkan po grobju.
Saki nuz svoj grobe.
Gospon pred križnem drevom
predekuju samo žbreni:
"Ima li boli,
kao što je moja bol
- plakao je prorok Jeremija.
I mi danas plačemo
nad našim mrtvima.
Dragi Bog obrisat će
naše suze."
Gospon saki čas
pobiraju z glave kapu
i pak ju na glavu nameću.
"I zato molimo:
Pokoj vječni daruj im, Gospodine,
i svjetlost vječna svijetlila njima."

Idemo po grobe.
Mama nose duplera.
Ftiču ga f sakoji grob,
dok molimo Očenaša.
Onda ga zvade
i nose do drugoga grobeka.
Veter puše.
Peščem ruke v žep.
"To se ne sme.
Na grobju treba ruke skupa držati -
kak f cirkvi."

Broždamo nuz grobe.
Mama su se z nečijom ženom strknoli.
Z rukom plavna čuvaju,
da jem ga veter ne opune.
"Tu su tvojega japoka japok.
Oni su bez spovedi vmrli.
Mladi. Imali su pedest
i nekuliko let - japok Joško.
Tvoj japok Đura triput suvišli
v Đurđevac k gosponu,
kaj bi došli na sprevod.
Treći put su je gospon z farofa
z dvorepcom sterali:
"Kad me neste zvali k duši,
nejdem ni k smrdljivomu telu."
Z dvorepcom su
za japokom Đurom zišli."
"A kaj je to dvorepec?"
"Kratki bič, koji ima dve žnore.
Ž nejm su gospon sveta bili
i decu f školi plašili."
Mama su v grobeka peščenoga,
ftekvoli duplera.
a si su grobi peščeni.
Ja sem brže
ruke sukvol v žep.
Mama nesu vidli -
v duplera su gledeli.
I Očenaša smo molili -
mama i ja.
"To je Janica,
tvoja sestrice.
Sušicu je imala.
Tu je Marica.
Milo joj je bilo mene.
I ona je sušicu imala.
Oče naš."

Svet se več rasađa.
Mi još odamo po grobe.
"Tu su lvice i Jantunek.
Oni su anđeleki."
"A zakaj su anđeleki?"
"Oni su mali vmrli.
Oni nesu ftegnoli zagrešiti,
pak su v nebu."
"A je l' se ne bumo za nje
Očenaša zmolili?"
"Ne bumo.
Njema ne treba.
Oni su v nebu.
Nek se oni za nas mole."
"A zakaj su vmrli?"
"Bili su betežni."
"A je l' nesu išli
k doktoru?"
"Nesu. Z decom i
z starce se nejde
k doktoru."
"A zakaj?"
"Bog si tak pobira
anđeleke v nebo."
"A je l' su i starci anđeleki?"
"Jesu, jada!"
"A zakaj onda nejdu
k doktoru?"
"Moraju se mlajšema mekivati.
Viš, da su japok Joško
još živi."
"Je l' onaj kaj su
bez spovedi vmrli?"
"No da, taj.
I da su japok Đura
i majka puklava živi,
i si mi, mi ne bi
f ižu stali."

"Meni bu mrsko,
dok vi vmernete."
"I meni je bilo mrsko,

dok su moja mama vmrli."
"A je l' vam sad
neje mrsko?"
"A kaj ja znam?"
"A je l' sakomu mrsko?"
"Je, jada.
Dok su tvoja majka vmrli,
nijov čovek, japok Đura, su rekli:
Dobro kaj je vmrla -
nigda mi ne bi mira dala.
Nek još deklizam dam grunta,
a dosta su dobile
dok su išle zamuš -
rekli su japok Đura."

"A kaj bumo z duplerom?"
"Idemo ž njem pred križno drevo.
Tuka se pomolimo za naše
koji nesu tu na grobiču:
za moju mamu, koji su f Kataleni,
na starem grobju kod Zida, zakopani,
i za japu, koji su v Kataleni,
na novem grobju, zakopani.
Dok sem išla s Katalene
f Kalnovec zamuš,
moja mama su mi navuke davali:
"Čerka, ideš na drugo selo.
Nikoga svojega nemaš tam,
ni sestricu ni mamicu.
Nek ti tvoje susede budu
i sestrica i mamica.
Navek budi lepo ž njema."
Očemo se za nje pomoliti,
i za kumu Matičinu.

Ona mi je izresma bila
i sestrica i mamica
i kuma i suseda.
Ona te je na krst nosila.
Oče naš."

“Mamo, ja denem Bogeku
pred noge duplera.”

“Ajde, deni.

Samo najprije lepo nakapli,
onda ga na to deni,
kaj se ne oprči!”

Rječnik:

poštrkan - raspršen

križno drevo - raspelo, veliko

predekuvati - propovijedati

pobirati - uzimati, skidati

nametati - stavljati

dupler - svijeća

petati - stavljati, rinuti, turati

strknuti se - sudariti se

suknuti - turiti

ftegnuti - uspjeti, stići

betežen - bolestan

mekivati se - maknuti se, mjesto ustupiti

puklav - grbav

mrsko - tužno, pusto

grunt - zemljište, posjed

zamušiti - udati se

izresma - doista, uistinu

deti - staviti

oprčiti se - prevrnuti se